

prima instanță – V. Suruceanu
instanța de apel –G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Dimitriadi

ÎNCHEIERE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tolocenco Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tolocenco Alexandru împotriva întreprinderii municipale "Apă-Canal" Cahul, intervenient accesoriu Consiliul orașenesc Cahul cu privire la anularea ordinului, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 septembrie 2015, prin care a admis apelul declarat de Tolocenco Alexandru, s-a casat hotărârea Judecătoriei Cahul din 18 martie 2015, fiind pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a pretențiilor.

c o n s t a t ă:

La data de 16 iunie 2014 Tolocenco Alexandru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii municipale "Apă-Canal" Cahul, solicitând anularea ordinului nr. 60 din 05 iunie 2014 "Cu privire la reținerea sumei de 111,5 mii lei de la personalul administrativ", calcularea în continuare a plății pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare personalului administrativ care sunt remunerate în baza salariilor lunare tarifare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este angajat la întreprinderea municipală "Apă-Canal" Cahul în calitate de maestru la secția de apeduct, în baza contractului. Pe perioada 01 aprilie 2011 până la 31 aprilie 2014, personalului administrativ și angajaților întreprinderii municipale "Apă-Canal" Cahul a fost achitat salariul pentru zilele de sărbători nelucrătoare, în conformitate cu legislația muncii. În total de această remunerare au beneficiat 44 de angajați ai întreprinderii în sumă de 111,5 mii lei, inclusiv și reclamantul cu suma de 2 726,06 lei.

Indică reclamantul că, începând cu data de 01 aprilie 2014 până la 18 aprilie 2014 la întreprindere a fost efectuată inspecția totală a activității economico-financiare de către Inspecția financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a RM.

În baza actului de control a fost emisă prescripția privind lichidarea iregularităților constatate în cadrul inspecției financiare totale a întreprinderii municipale "Apă-Canal" Cahul.

În legătură cu situația dată, la 05 iunie 2014 șeful întreprinderii a emis ordinul nr. 60 "Cu privire la reținerea sumei de 111,5 mii lei de la personalul administrativ" achitate pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare personalului administrativ, care sunt

remunerați în baza salariilor lunare tarifare în mărime fixă pe perioada 01 aprilie 2011 – 31 aprilie 2014.

Menționează reclamantul că, dispozițiile art. 111 alin.(1) și art. 158 alin.(1) din Codul muncii, contravin direct normei internaționale prevăzute în art.7 lit.d) din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, ce garantează tuturor salariaților remunerarea zilelor de sărbătoare și stipulate suplimentar în art. 2 alin.2 din Carta socială europeană, potrivit căreia statul nostru și-a asumat angajamentul internațional să prevadă zilele de sărbătoare plătite.

Din conținutul normelor internaționale, constituționale și naționale rezultă că zilele de sărbătoare nelucrătoare se acordă și se garantează tuturor salariaților fără excepție din cadrul unităților din țară cu plata salariului mediu.

Dreptul la zilele de sărbătoare nelucrătoare plătite este garantat tuturor salariaților și conform art. 8 alin.(1) din Codul muncii și art.1 alin.(1) lit.a) și b) din Convenția OIM nr.111 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și recrutării profesiei, la care Republica Moldova este parte, se stipulează în ansamblu că, în cadrul raporturilor de muncă acționează principiul egalității în drepturi a tuturor salariaților și în temeiul art.10 alin.(2) lit.a) din Codul muncii ce prevede că angajatorul este obligat să respecte legile și alte acte normative în vigoare.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 23 decembrie 2014 a fost atras în proces Consiliul orașenesc Cahul în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 18 martie 2015 a fost respinsă acțiunea înaintată de Tolocenco Alexandru împotriva întreprinderii municipale "Apă- Canal" Cahul, intervenient accesoriu Consiliul orașenesc Cahul cu privire la anularea ordinului nr. 60 din 05 iunie 2014 "Cu privire la reținerea sumei de 111,5 mii lei de la personalul administrativ" și calcularea plăților pentru zilele nelucrătoare a personalului administrativ, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea enunțată, la data de 16 aprilie 2015 Tolocenco Alexandru a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 22 septembrie 2015 a fost admis apelul declarat de Tolocenco Alexandru, s-a casat hotărârea Judecătoriei Cahul din 18 martie 2015, fiind pronunțată o hotărâre nouă, prin care acțiunea reclamantului s-a admis parțial. S-a declarat nul ordinul nr.60 din 05 iunie 2014 "Cu privire la reținerea sumei de 111,5 mii lei de la personalul administrativ" emis de către șeful întreprinderii municipale "Apă-Canal" Cahul în partea reținerilor din salariu în privința lui Tolocenco Alexandru. S-a respins capătul de cerere privind calcularea în continuare a salariului pentru zilele de sărbători nelucrătoare personalului administrativ, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 29 decembrie 2015, Tolocenco Alexandru a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Cahul din 22 septembrie 2015, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând încălcarea normelor de drept material și de drept procedural.

Consideră că concluzia instanței de apel este eronată și în contradicție cu materialele anexate la dosar, iar din conținutul normelor internaționale, constituționale și naționale citate în cererea de chemare în judecată rezultă că zilele de

sărbătoare nelucrătoare se acordă și se garantează tuturor salariaților fără excepție din cadrul unităților din țară cu plata salariului mediu. Astfel, consideră că cerința sa cu privire la calcularea în continuare a salariului pentru zilele de sărbători nelucrătoare personalului administrativ este întemeiată, în concordanță cu prevederile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, și respectiv urmează a fi admisă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de înștiințare al Curții de Apel Cahul din 14 octombrie 2015, anexată la materialele dosarului (f.d.140), nu se poate stabili cert data când recurentul a făcut cunoștință cu copia deciziei redactate de instanței de apel, nu există dovadă de citare legală, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul, declarând recursul la data de 29 decembrie 2015, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul Tolocenco Alexandru în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tolocenco Alexandru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari